

предъ сеbe си, каквото що праbатъ лицеиъри те въ скророве те и по сулици ти. За да се граватъ на чеbовъци ти: истина ви дъмамъ, защо прииматъ мжзда та си.

3 Й ти когато праbишъ мълостына, да не знае лбва та ти рбка, що праbи десна та ти,

4 Като да въде мълостына та ти въ скршно, и Стѣцъ твой който види въ скршно то, той ще ти въздаe въ гъвно то.

5 Й когато се молишъ не въди като лицеиъри ти, защото онъ ѿкучашъ въ скророве ти, и по пжтица та да стоятъ да се молатъ, за да се покажатъ на чеbовъци ти: истина ви дъмамъ, че прииматъ заплата та си.

6 Яти когато се молишъ, възни въ скршна та си дада, и като затворишъ вратата си, помолися Стѣцъ твоемъ, който е въ скршно, и Стѣцъ твой, който види въ скршно то, ще ти въздаe въ гъвно то.

7 Й когато се молите, не дъмайте по многѡ, каквото гъвчици ти:

8 Защото онъ мъслатъ, че съ многоглаголаніе то ще да въдатъ оглышани. Не огподобляватъ се прочее

нимъ: защото знае Стѣцъ башъ що въ трбѣва, преди исканіе то баше.

9 Такъ прочее да са молите въше. Стѣче нашъ, който си на некеса та, да са свати име то твоe:

10 Да прииде царство то твоe: да въде болта твоа, каквото на неко то, така и на земля та.

11 Хлѣбатъ нашъ катаднѣвната дай ни го днесъ

12 И прости ни дѣлговете наши, каквото и ние ги прощаваме на наши теджиници.

13 И не воведиши въ напастъ, но избавиши ѿ лѣкава. Защото твоe е царство то, и сила та, и слава та во вски, амина.

14 Защото ако въе прощавате на чеbовъци ти согрѣшениета имъ, ще да прости и въмъ Стѣцъ башъ некесни.

15 Ако ли въе не прощавате на чеbовъци ти согрѣшениета тѣхни, нито Стѣцъ башъ ще да прости въмъ согрѣшениета ваши.

16 Й когато постите, не въдите огхилни като лицеиъри ти, Защото потенциалватъ лиця та си, За да се покажатъ на чеbовъци ти че постатъ. Истина ви дъмамъ, защо восприиматъ мжзда та си.